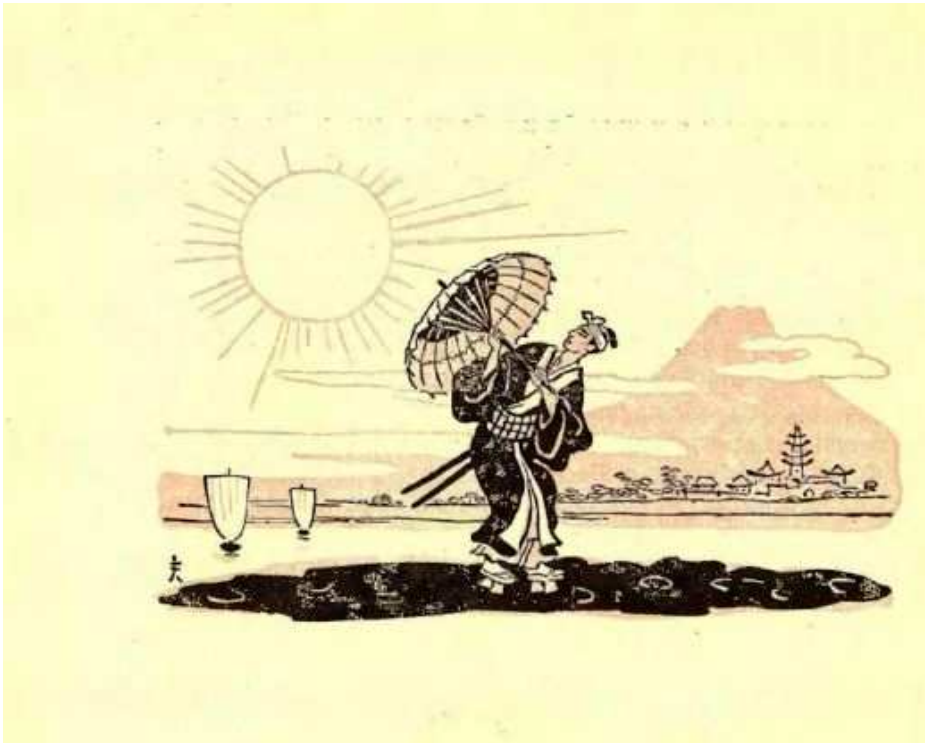

החזק ביותר

יפן

ויצרו האנשים על הארץ אוכל לשרוף
בקרניים שלי תוך דקה אחת!"

"אתה סתם מתרברב שאין בעולם דבר
חזק ממך!" אמר ענן גדול שעבר על ידו

סמוראי עשיר וקנאי אחד יצא פעם לטיול.
הייתה שעת הצהריים והשמש חיממה
כל כך שאפילו שמשית המשי שלו לא
יכלה לגן עליו מקרני השמש המטרידות.
"בן האדם הוא הייצור החלש ביותר
בעולם. הכל יגבר עליו: הרוח, הכפור
והשמש. הייתי רוצה להיות שמש. אין
בעולם דבר חזק מהשמש!"

כשרק אמר זאת, הוא הפך לשמש.
אדם-שמש הסתכל על הארץ ואמר
בגאווה:

"אין בעולם חזק ממני! כל מה שגידלו

"אתה רק חושב כך!"

הענן התפרש תחת השמש וכיסה את הארץ.

קרני השמש השתדלו לעבור דרכו אך לשווא. הן לא יכלו לחדור את הענן העבה.

התעצבה השמש:

"סימן שהענן חזק ממני! אך, שהייתי רוצה להיות ענן!"

וכשרק השמש הביעה את המשאלה היא הפכה לענן.

שמח הענן: "אין חזק ממני בעולם! עכשיו אכסה את השמש ואעשה בארץ כרצוני!"

והענן כיסה את השמש והוריד מבול גשם.

מיד התחילו זרמי מים לרדת מההרים, הנהרות עלו על גדותיהם והציפו שדות ומגורי האדם.

והענן ראה כל זאת ושמח:

"אין חזק ממני! אין אף אחד כזה!"

אך אז רוח חזקה התנפלה על הענן

ודחפה אותו רחוק לתוך האוקיאנוס.

"אז זה לא אני, אלא הרוח היא החזקה

ביותר בעולם!" קרא הענן. "הייתי רוצה

להיות הרוח!"

וכשאמר זאת הוא נעשה מיד לרוח. בקול

אימים הרוח התחילה לרדוף עננים

קטנים, ואחר כך עפה לים, הרימה את

מימיו עד השמיים ויצרה מערבולת

ענקית.

"אני חזקה מהשמש, חזקה מהענן,
חזקה מהים וחזקה מהכל שבעולם!"
התפארה הרוח "עוד מעט אעוף לעיר
ואהפוך שם כל מה שיצרו שם האנשים
החלושים ומְעוֹרְרֵי הַרְחָמִים!"
היא עזבה את הים ויצאה לחוף. שם
ראתה מצוק סלע בזלת וקראה:
"אני חזקה מכל! עכשיו אפורר אתך
לאבק!"
והיא התנפלה על המצוק. אך מצוק
הבזלת עמד ללא פגיעה.
"אני חזקה מהשמש, חזקה מהענן,
חזקה מהים! מיד אפורר אתך!" קראה
הרוח בכעס ושוב תקפה את המצוק.
אך המצוק עמד עדיין גאה, גבוה, ענקי.

ואז הרוח הבינה שלא תוכל לגבור על
מצוק הבזלת.
"כלומר לא אני, אלא המצוק הזה חזק
מכולם!" יללה הרוח "הייתי רוצה להיות
למצוק!"
וכשרק חשבה זאת, היא הפכה למצוק
בזלת העומד על חוף הים.
גל ענק הכה בחזה המצוק, אך הוא
אפילו לא הרגיש בכך. רוח מערבולת
סובבה את הראש שלו, אך המצוק לא
שם לכך לב. השמש זרקה עליו את
קרניה הצורבות והמצוק המשיך לעמוד
כמו קודם, גבוה, חזק. הוא שמח:
"בסוף הרי זה אני החזק מהכל שבעולם!
אף אחד לא יכול לגבור עלי, לא השמש,

אבן בזלת נפלו מסלע המצוק.
"איך זה?" קרא המצוק המופתע "לא
נרתעתי מגלי הים הענקיים, לא
ממערבולת הרוח, לא פחדתי מקרני

לא הים, לא הרוח!"
אך באותו הרגע הוא הרגיש במכה
חזקה. אחת, שנייה, שלישית. עם כל
מכה נשברה ממנו חתיכת סלע גדולה.
"מי מעז לנגוע בי?" צעק המצוק והביט
למטה. אך הוא לא ראה דבר, כי את
הפסגה שלו סובבו עננים.
והייצור הבלתי-נראה המשיך להכות בו
פעם אחרי פעם.
"אז ישנו בעולם ייצור חזק מהשמש, חזק
מהענן, חזק מהרוח, חזק ממני, מצוק
הסלע? מי הוא הענק-הגיבור?"
באותו רגע נפרדו העננים והמצוק ראה
לרגליו... אדם פשוט. היה זה סתת. הוא
הניף את הקורנס וחתיכות גדולות של

אותו לתוך המעמקים ושם סרטנים
קטנים בנו לעצמם תחתיו מקום מגורים
יפה.

השמש הצורבות, ועכשיו אדם אפסי מכה
בי ואני לא יכול לעשות דבר! האם הסתת
הזה חזק ממני?"

הסתת שמע את דבריו וענה:

"אכן, אני חזק ממך, כי אני יודע לעבוד.
דע כי אין בעולם משהו חזק מהאדם
שיודע לעבוד!"

והסתת המשיך במלאכתו. ועם כל
תנופת הקורנס שלו המצוק נעשה קטן
יותר ויותר.

ימים רבים עמל האדם על שפת הים.
תוך הזמן מהמצוק, שחשב כי הוא החזק
ביותר בעולם, לא נשאר אלא סלע קטן.
והסלע הזה לא נשאר זמן רב על החוף.
בזמן סערת הים הראשונה המים שטפו